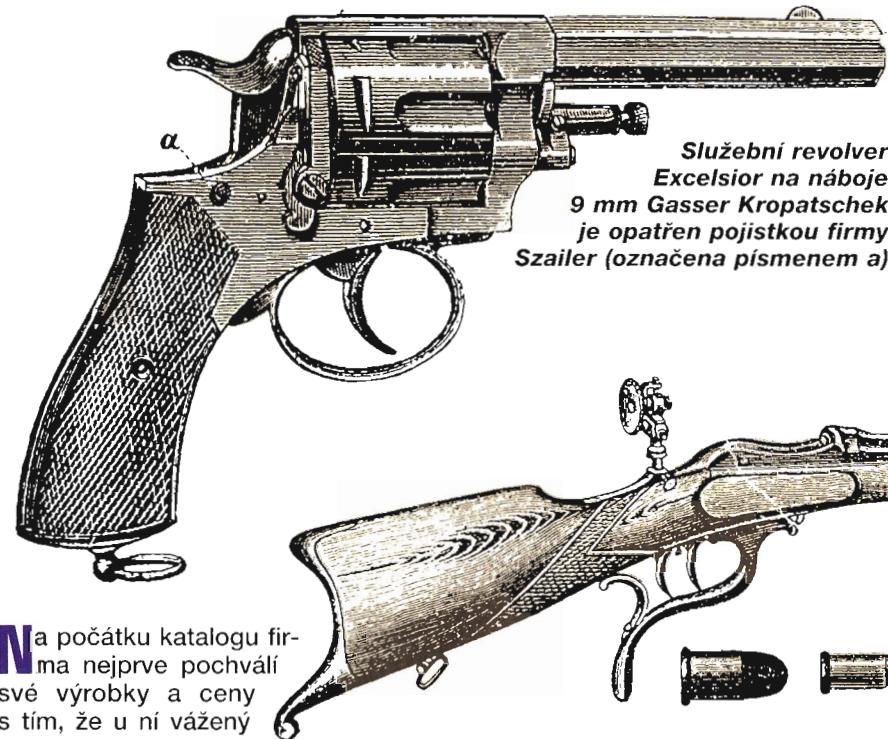

N. SZAILER IN WIEN

NABÍDKA VÍDEŇSKÉHO PUŠKAŘSKÉHO ZÁVODU KONCEM 19. STOLETÍ

Vídeňská firma Nik. Szailer and Comp. patřila v dobách starého mocnářství k významným obchodníkům se zbraněmi v hlavním městě monarchie. Jí prodávané a někdy též upravované zbraně se poměrně řidce vyskytují také na našem území. Díky laskavosti Ing. Ctirada Beneše jsem mohl prostudovat více než dvousetstránkový katalog této firmy pro léta 1894-1895. Firma uvádí jako své sídlo vídeňskou Rothenthurmstrasse 18.

Na počátku katalogu firma nejprve pochválí své výrobky a ceny s tím, že u ní vážený zákazník dostane protiřidičí zboží za ceny, za které konkurence prodává zboží podřadné, druhé jakosti. Podobné formulace najdeme ve většině dobových propagacních tiskovin.

Jelikož každý puškařský závod by měl mít nějakou zvláštnost a nejlépe patentem chráněné technické řešení, tučným písmem je hned v úvodu vyčtválena patentní pojistka pro revvver, jež je nenápadná a vysoce bezpečná. I kdyby se zbraně zmocnil kriminální živel, nesmí se jí. Pokusí se vystřelit, rána nevyjde a než najde tlačítko pojistky nad střenkami rukojetí, bude dálno odzbrojen. S tím, že kriminální živly studují katalog ctihodné firmy Szailer, se nepočítá. Revvver také začíná celý firemní katalog. Poté přichází nepřeberná nabídka levného i drahého zboží z domova i ciziny včetně zámoří.

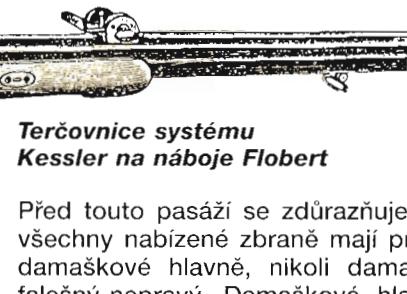
Salonní sportovní pistole na náboje Flobert se nabízejí v různých rázech, provedeních a cenách. Firma nabízí též luk a kuši. Poměrně skromná je

předimenzovaný. Ovšem pro střelce, který byl zvyklý na těžkou terčovnici a mohl cvičit pouze na zahradě, byla taková zbraň z hlediska střeleckých návyků zřejmě přísnou. Některé flobertky se dodávaly také jako kozlice.

Klasické terčovnice reprezentuje opět systém Henry, dále blokový závěr Martini. Jejich výběr je oproti německým závodům stejně doby poměrně chudý.

Než se zákazník pustí do studia nejdůležitější části katalogu, týkající se loveckých zbraní, je poučen o mírách pažeb, o výrobě damašku, hlavních, druzích lůžkových závěrů, předpažbích, pažbách, terčích.

Úvod nabídky zbraní s lůžkovým závěrem je věnován zbraním tehdy již výběrového systému Lefaucheux.

nabídka vzduchovek o pouhých pěti typech. Nejdražší (36 zlatých) je klikou natahovaná vzduchovka se stavitelem dioptem.

Bohatší je výběr ručniček na náboje Flobert se závěry Warnant, Marlin, Flobert, Remington, ale také Martini. Poslední zbraň je určena pro zesílené Flobertovy náboje v rázech 6, 7 a 9 mm. Pro Flobertovy náboje firma dodávala též terčovnice systému Kessler, jejichž závěr byl pro tyto náboje, stejně jako závěr Martini, evidentně

Před touto pasáží se zdůrazňuje, že všechny nabízené zbraně mají pravé damaškové hlavně, nikoli damašek falešný-nepravý. Damaškové hlavně má skutečně drtivá většina nabízených zbraní. Pokud je některý typ výjimečně nabízen kromě hlavní damaškových též v provedení s hlavněmi ocelovými, jedná se vždy o hlavně z Kruppových nebo Whitworthových ocelí.

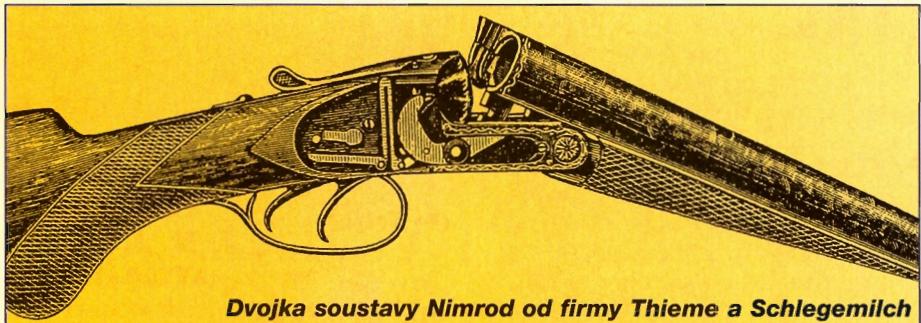
Nejlevnější dvojky lankasterky mají závěry Lefaucheux. Zbraně se závěry Roux, anglickým závěrem nebo Scottovou temenní kličkou se cenově liší podle kvality zpracování.

Další specialitou slovutné firmy byly superlehké dvojky lankasterky „Fusil

Brokovnice-dvojka Lancaster Hubertus v provedení „Luxus“ byla nabízena v rážích 12 nebo 16 za 125 zlatých

Dvojka soustavy Nimrod od firmy Thieme a Schlegemilch

„plume“. Vážily mezi 2,5 - 2,75 kg, a to včetně navíjáku na řemen v hlavišti pažby. Nechybí samozřejmě oznamení, že konkurence dodává padélky mnohem horší kvality. O tom, že jde o vynález a zřejmě i výrobek belgický, nikoli vídeňský, se taktně mlčí.

V další části, věnované loveckým zbraním firmy Henri Pieper z Lutychu, ovšem Szailer jejich původ přiznává. Pieperovy zbraně byly zřejmě proslulejší než páně Szailerova firma. Pieperovy zbraně systému Rationel jsou nabízeny jako dvojky, obojetnice i dvojáky, včetně výměnných hlavní.

Szailer dovázel též zbraně anglické. Jako své obchodní partnery uvádí firmu The Matchless Gun Compagnie a údajně známého puškaře Williama Haywooda z Londýna. O první firmě se mi nepodařilo zjistit naprosto nic. Puškaři s příjmením Haywood byli při-

systému Nimrod suhlské firmy Thieme a Schlegemilch. Chvalozpěv na zbraně s hlavněmi z Bernardova damašku i Kruppovy oceli je dokonce doprovázen rezem zámku této soustavy.

Další část katalogu je naplněna neobyčejným množstvím obojetnic, vesměs lankasterek, asi od týchž výrobců, od nichž byly v předchozích částech prezentovány dvojky. Na ně navazují kozlice a trojáky ve všech cenových kategoriích.

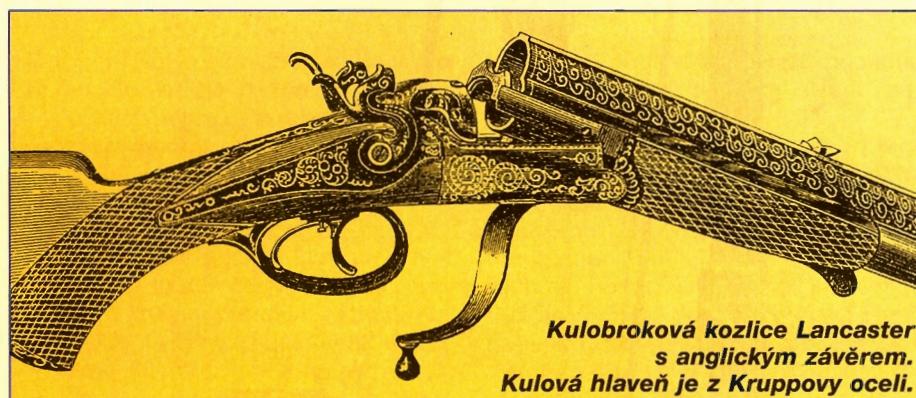
Závěr nabídky hotových zbraní tvoří výprodej vysloužilých vojenských pu-

Firma dále na více než stovce stran nabízela součástky zbraní, opravy, transformace, puškařské náradí, čisticí potřeby, potřeby k přebíjení a odlévání střel, pytlíky na broky i prachovnice. V nabídce bylo též střelivo, většinou cizí výroby. Pouze brokové náboje Lefacheux dodávala firma pod vlastní značkou. Zajímavý je též výběr rozličných terčů, převážně mechanických, vrhaček a střeleckých odznaků.

20 stran katalogu zaujmá zboží nožířské od nejobyčejnější kudly do kapsy přes tesáky až po luxusní cestovní jídelní soupravy. Tento oddíl zakončuje strana věnovaná vývrtkám...

V nabídce dále najdeme sedátka, nádobí, vábničky, pasti všechno druhu, pouzdra a kufry na zbraně, řemeny, nábojové pásky, batohy, předměty pro výcvik psů, trofeje a předměty z troférií. V závěru najdeme nabídku oděvních součástek.

Je zřejmé, že hlavní cílovou skupinou zákazníků Szailerovy firmy byli myslivci. Druhou, ale výrazně méně oslovovanou skupinou pak byli sportovní střelci. Firma se zaměřovala na konzervativního zákazníka. Držela se

Kulobroková kozlice Lancaster s anglickým závěrem. Kulová hlaveň je z Kruppovy oceli.

Kromě vyrazených rakouských vojenských zbraní byla v nabídce také německá jezdecká karabina Mauser 1871

pomínáni v Birminghamu od konce 18. do poloviny 19. století. Větší proslulosti zřejmě nedosáhli. O londýnském puškaři Haywoodovi literatura mlčí. Od tohoto výrobce Szailer nabízí lankasterové dvojky holubářky. Důležité zřejmě bylo, že tyto dvě partnerské firmy byly anglické, neboť anglické zbraně měly dobrý zvuk.

Další specialitou, kterou vyrábí cizí firma, jsou u Szailera hammerlesky

osvědčené praxe, že zákazník by si kromě zbraně měl odnést pokud možno všechno, co bude potřebovat k jejímu provozu nebo ještě lépe i to, co zřejmě ani potřebovat nebude.

Jan TETŘEV

Výstava Evropské lovecké a sportovní zbraně 16. - 20. století
ve Východočeském muzeu
v Pardubicích je pro velký zájem prodloužena do 15. října 2000.